

RØD UNGDOM

Nr. 2 1972 Pris kr.1.-
Hefteserie utgitt av SUF(m-l)

ER
DET
DEMOKRATI
ELLER
DIKTATUR
I
NORGE ?

ER DET DEMOKRATI ELLER DIKTATUR / NORGE ?

ER DET DEMOKRATI I NORGE?

Er det demokrati i Norge? Mange vil nok tykkje at dette er eit idiotisk spørsmål. Sjølsagt har vi demokrati! I skulebøkene, i radio og TV og i alle dei norske dagsavisene får vi alltid høyre at i den vestlege verda fungerer demokratiet på beste måte. — Er det då nødvendig å diskutere denne saka? Vi marxist-leninister meiner det er uhyre viktig. For kva er eigentleg demokrati? Sjølve ordet tyder *folkestyre*. Spørsmålet blir altså: Er det *folket* som *styrer* utviklinga i det norske samfunnet?

I borgarlege lærebøker blir det sett likskapsteikn mellom ytringsfridom, organisasjonsfridom, møtefridom osb., og folkestyre. Men for det første er desse fridomane avgrensa i Norge i dag. For det andre fortel det ikkje om folket verkeleg har makta og styrer utifrå sine interesser.

KAN VI IKKJE SKRIVE DET VI VIL?

Vi kan t. eks. sjå på ytringsfridomen. Kven er det som er totalt overlegne når det gjeld å nytte seg den? Er det ikkje dei som sit på pengesekken? Ein skuleelev, ein arbeidar, ein funksjonær osb. kan stort sett ta til takke med å spreie

meningane sine til nokre få. Dei kan prate med folk dei har kontakt med, eller skrive lesarinnlegg i avisene. Men det er redaksjonen i avisa som bestemmer om dei vil ta inn innlegget. Men mange vil sikkert innvende: »Det finst progressive aviser og!» Det er riktig, men dei blada har svære problem å stri med. Skall ein lage avis, må ein ha pengar. Dei borgarlege avisene skaffar seg inntekter ved å la bedrifter og forretningar sette inn annonser i avisene og betale godt for dei. Men skriv ei avis noko annonsørane ikkje liker, sluttar dei heilt enkelt å annonsere i den avisa. Derfor kan ikkje progressive blad få pengar på den måten. — Likeeins kostar det pengar å sende ut avisene. Progressive og revolusjonære må stole på eigne krefter. Vi må samle inn pengar hos arbeidsfolk og gå på gata og dørene og selje blada våre.

FRIDOMEN BLIR OGSÅ SETT HEILT TIL SIDE

Somme tider blir og fridomen heilt sett til side. Då »Klassekampen» (avisa til MLG) offentliggjorde eit hemmeleg brev frå den norske regjeringa til den sør-vietnamesiske Quisling-ambassaden, blei redaktøren arrestert. Rett før hadde borgarlege aviser skrive om fleire »lekkasjer» uten at noko skjedde.

— Då elevar og lærarar ved Apalløkk ungdomsskule i Oslo streika mot under-teikninga av forlovingspakta med EEC, vart eit nytt elev- og lærarfiendsleg reglement innført. Det vart m. a. forbode å drive med politisk aktivitet på skulen. Elevrådet som var valt på demokratisk vis,

vart avsett fordi det var »politisk» (Raud Front-styre).

Men staten får sjølsagt ture fram med dei »upolitiske» lærebøkene sine. Bøker som er gjennomsyra av borgarleg propaganda. — Ved eit gymnas på Sunnmøre fekk ikkje elevane lov til å spreie politiske skrifter etter at dei begynte å selje Klassekampen. Før den tida var det ingen som snakka om eit slikt forbod. Ved Lillestrøm gymnas fekk dei ikkje lov av rektor til å ha prøverøysting om EEC. Elevar ved Oslo Katedralskole som samla inn pengar til streikende sporvegsarbeidarar i Oslo, vart stogga i innsamlingsarbeidet. Dei vart i tillegg truga med bortvising. I det militære er soldatane nekta å drive politisk arbeid og å organisere seg. Samstundes får offiserane stå og preike om kor bra NATO er osb.

ER DET STREIKEFRIDOM I NORGE?

Alle streikar som går føre seg i tariffperioden (d. e. tida mellom kvar gong det blir forhandla om lønna), blir stempla som ulovlege. Dessutan har staten, Norsk Arbeidsgiverforening og LO-leiinga trygga seg mot streikar ved å »samordne» oppgjera. Det vil m. a. seie at avsetmninga om oppgjeret gjeld heile LO. Ved siste lønnsoppgjøret var det fleirtal mot forhandlingsresultatet i fleire fagforbund. Men då det var eit lite fleirtal for i heile LO, måtte desse forbunda også godta oppgjeret. Visst ikkje måtte dei gå til »ulovleg» streik. På den måten hindrar arbeidsgivarane dei lågtlønna arbeidarane i å sette makt bak krava sine.

Mange stader har ikkje arbeidsfolk

Rett før politiet gikk til angrep på streikevaktene på Norgas. 32 av arbeiderne ble arrestert.

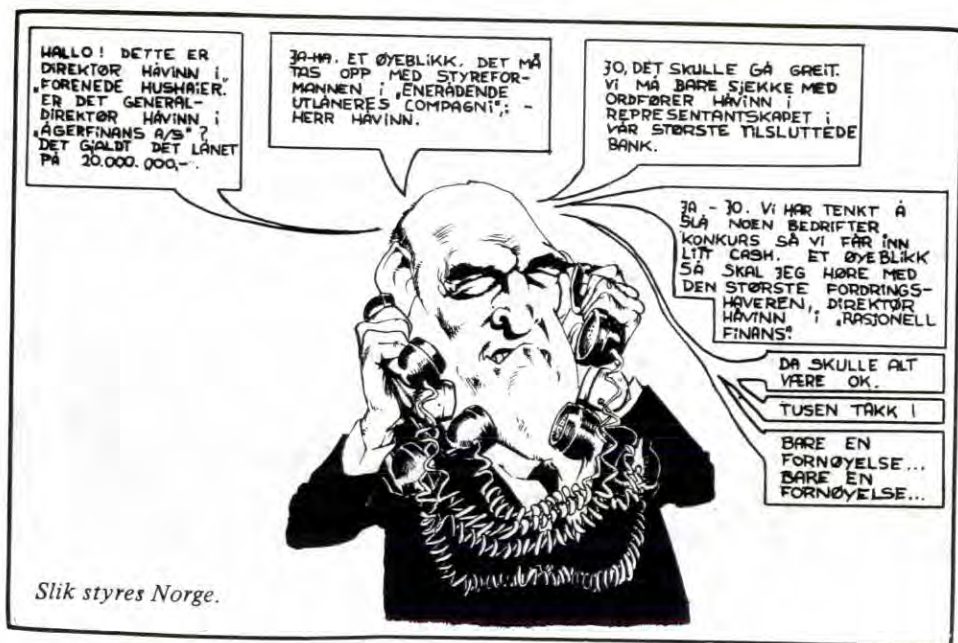
funne seg i slikt dei siste åra. Det er gjennomført fleire »ulovlege» streikar med godt resultat. Sauda-streiken, Norgas-, Sporvegs- og teatararbeidarstreiken (Oslo) og Austad-streiken (Tromsø). – Under Norgas-streiken fekk vi eit eksempel på kor »fritt» samfunnet vårt verkeleg er. 40-50 politifolk gjekk brutalt laus på streikevaktene og arresterte dei og hjelpte streikebrytarar. Det vart gjort på oppdrag av bedriftseigarane.

Når vi først er inne på fridom. Kven er det som har fridom til å avgjere kvar arbeidsplassane skal leggst? Er det arbeidsfolk? – Kven var det i EEC-kampen som hadde fridom til å bruke kjempesummar til propaganda for EEC? Desse verdiane er det arbeidarane som har skapt gjennom arbeidet sitt. Men det er

kapitalistane som har fridom til å bruke dei.

MONOPOLKAPITALISTANE² HAR MAKTA

Vi har no kome med nokre eksempel som viser at kapitalistane har mykje betre høve til å utnytte fridomane enn arbeidsfolk. Vi har og sett at når fridomane blir brukte slik at arbeidsfolk sin kamp vinn fram, blir fridomen tatt frå ein (Norgas-streiken, Apalløkkka o. fl.). Vi marxist-leninistar meiner det er dei største av dei som eig fabrikkane, bankane, forretningane, handelsflåten osv., som har makta i Norge. Dei bruker statsapparatet til å fremje sine interesser. – Mot denne gruppa står arbeidarar, lågare funksjonærar, småbrukarar, fiskarar osv. Arbeidarane og funksjo-

næraane må selje arbeidskrafta si til kapitalistane for å overleve. Småbrukarane og fiskarane er tyngde av høge skattar, stor gjeld og tvangsflytting. Dei har sams interesser med lønnsarbeidarane mot kapitalistane og staten. Desse som vi her vil kalle det arbeidande folket, utgjer over 90 % av det norske folket.

Dei store kapitalistane har ofte slått seg saman til monopol. Derfor kallar vi dei *monopolkapitalistar*. Det vil seie at dei er bortimot dei einaaste som lagar og sel varer av eit bestemt slag. På den måten er det dei som bestemmer kor høge prisane skal vere. I første omgang kan dei sette ned prisane, og såleis konkurrere ut dei mindre bedriftene som lagar same varelaget. Etterpå kan dei skru opp prisane, og det blir dyrtid for folket.

ER STATEN VERKELEG EIT REISKAP FOR MONOPOLKAPITALISTANE

Vi kan då studere kven staten tjener gjennom politikken sin. I dei siste åra har vi fått moms som skattesystem. Det førte med seg auka byrder for dei som bruker mesteparten av inntekta si til mat, hus, klede osv. Monopolkapitalistane tente samstundes mykje på ei slik skatteordning. I tillegg var moms ei førebuing til EEC-medlemskap. EEC-medlemskap er det og monopolkapitalen som ville tene på. Resten av folket vil tape på det.

— Staten gjer ingen ting for å skaffe folk arbeid i utkantstrøka, men dei gir folket pengar til å flytte til sentra. Folk flest taper på dette. Det blir boligproblem, trafikkvanskar, tilskitning av miljøet, støy, stress osv. Berre monopol-

kapitalistane er glade for ei slik utvikling. Dei får nemleg hogare profitt i Oslo enn i resten av landet.

— Staten sentraliserer skulane. I Vats i Hallingdal har dei t. eks. i 11–12 år vore tvinga til å drive skulen sin sjølv. Dei har bygd ny skule, betalt lærarlønner og skulemateriell. Staten har nekta å drive skulen. Dei vil ha han nedlagt og bygge ein sentralskule for eit større geografisk område.

— Gjennom statsbudsjettet hausten –71 løyvde staten mykje pengar til strukturrasjonalisering. Det tyder at dei store bedriftene slår seg saman og blir enda større. Arbeidstempoet for arbeidarane blir sett opp, og ofte får ein del arbeidarar sparken. Dei blir »overflødige». Samstundes må dei små bedriftene betale store avgifter. Svært ofte greier dei seg ikkje. Siste året har mange mindre bedrifter blitt slegne konkurs.

— Det mest tydelege eksempelet har vi frå EEC-kampen. Regjeringa ga 10 mill. kroner til tilhengarane. Motstandarane fekk 2 mill. Embetsmenn (folk som har høge stillingar i staten) har reist rundt og propagandert for EEC-medlemskap i arbeidstida si. Statens informasjons-teneste har hatt annonsar i avisene som argumenterte for EEC. Alt dette vart gjort for skattebetalarane sine pengar.

KVA GJER MONOPOLKAPITALEN FOR Å HALDE PÅ MAKTA SI?

Ein viktig del er ideane dei spreier. På skulen, i kringkastinga og mesteparten av pressa blir vi fortalde om kor bra og demokratisk landet vårt er. Vi lærer at staten er eit nøytralt organ som tar *like*

TRYGDENE

VED EF-MEDLEMSKAP

Hvis Norge blir medlem av EF:

- 1** Trygdeytelsene vil ikke bli redusert.
- 2** Økt økonomisk vekst vil gi større trygdeytelser.
- 3** Norske myndigheter vil fortsatt bestemme trygdenes omfang og størrelse.

23. september 1972

SOSIALDEPARTEMENTET

Siste »nøytrale» annonse fra staten før EEC-avstemninga.

omsyn til alle gruppene i samfunnet. Vi lærer at streik er dårleg og at alle berre taper på å nytte streikevåpenet.

— Vi veit at arbeidsfolk tener på å streike. — Vi lærer at alle klassene i samfunnet har sams interesser, og ved klassesamarbeid vil alle få det best mulig. Vi lærer *ikkje* at det er kapitalistane som skor seg på slikt samarbeid.

Vi blir innpoda at det er om å gjere å vere best og at konkurransen i skulen er bra. Vi lærer *ikkje* at arbeidsfolk berre vinn fram når vi står saman. Ved å sette oss opp mot kvarandre, prøver makt-havarane å gjere oss mindre farlege for dei.

Men stundom kjem motsetningane tydelegare fram. Folk ser at staten ikkje tener deira behov, men monopolkapitalen sine. Då bruker monopolkapitalen politiet og hæren for å forsvare seg mot folket. Vi

har allereie vore inne på korleis politiet handla mot streikande arbeidarar på bedrifta Norgas i Oslo. – I Frankrike i 1968 var det svære student- og arbeidaropprør. Då vart statspolitiet sett inn mot dei.

Frå vår eiga historie har vi og mange liknande hendingar. Den mest kjende er »Menstadslaget» i 1931: Soldatar og politi vart kommanderte ut mot streikande arbeidarar i Skien/Porsgrunn-området.

KORLEIS VERKAR STORTINGET?

Spørsmålet mange sikkert har no, er: »Det er jo folket sjøl som ved hemmelge val har bestemt kven som skal site på Stortinget?» Det er på ein måte riktig, men la oss sjå på kven folk har høve til å velje mellom, og kva makt har dei som blir valde.

Bo Gustafsson skriv i brosjyra si »Stemmerett under kapitalismen»:

1. Valgene organiseres ikke av folket, men av den kapitalistiske staten og de borgerlige og småborgerlige partier den finansierer og er forbundet med.

2. Det er heller ikke folket, men disse partiene som nominerer kandidatene på valglistene. I nominasjonsprosedyrene⁴ innafor partiene er det igjen bare en brøkdel av medlemmene som tar del – hovedsaklig styrene. Av visse beregninger som er gjort å dømme, skulle bare noen få tusen, det vil si noen promille av befolkningen, ha hånd om nominasjonene.

3. Det sterkt silede antall kandidater som så blir valgt, har heller ikke noen reell makt i og med at de blir innsatt i en parlamentarisk forsamling. Den reelle

makta ligger hos eierene av produksjonsmidlene – det vil si kapitalistene.

4. Den begrensa makta som de folkevalgte representantene har, er i virkeligheten ikke underlagt velgernes kontroll. Stortings- og kommunalmenn er ikke stadig ansvarlige overfor, kan ikke avsettes av – og behøver ikke avlegge regnskap overfor velgerne. De står bare ansvarlige overfor de partiapparater som har utpekt dem.

5. Hvis vi igjen ser på velgerne, er flertallet av arbeidsfolk utestengt fra det politiske livet nettopp på grunn av den kapitalistiske utbyttinga. De har nettopp under kapitalismen verken ork, råd eller tid til å »egne seg til politikk». Begge ektefellene arbeider for familiens underhold, de har overtidsarbeid, lang reisetid fra og til arbeidet osv.

6. De delene av folket som ikke er utestengt fra det politiske livet i det kapitalistiske demokratiet blir likevel bedradd. Den framherskende ideologien i ethvert samfunn er som kjent den herskende klasses ideologi. I det kapitalistiske samfunnet er den borgerlige ideologien framherskende i skole, radio og presse. Den utsetter folket for en systematisk indoktrinering fra vogga til grava – som i siste instans går ut på at det kapitalistiske diktaturet er et »fritt samfunn».

STORTINGSREPRESENTANTANE SI ROLLE

Bo Gustafsson peikar på at norske veljarar ikkje kan velje kven dei vil til Stortinget. Dei som blir valde står heller ikkje ansvarleg overfor veljarane mellom

kvart Stortingsval. Han peikar og på at det er dei store kapitalistane som stort sett dikterer Stortinget.

Stortingsrepresentantane er jamt over vanlege lokalpolitikarar som kanskje er særleg godt inne i *eitt* spesielt saksområde (t.eks. ein advokat som er godt inn i lovspørsmål). Dei har stort sett berre lite kjennskap til andre saker dei må ta stilling til (det er ikkje så sikkert at advokaten

har særleg mykje greie på problema fiskarane og jordbrukarane har).

Viktige saker blir først behandla i ein ekspertkomite før dei blir tatt opp i Stortinget. Desse »eksptane» kan stundom bruke fleire månader eller til og med år på utgreiingane sine. Dei som sit i slike komitear er ofte representantar for kapitalistane saman med andre borgarlege folk. Derfor bygger dei alltid på kva som

*Er maten for dårlig kan
jeg kaste den.*

Et tallmessig redusert storting på vei til høymesse i Oslo Domkirke 8/10 -72. Styrer de Norge? Eller er de en del av monopolkapitalens demokratiske forkledning?

tener kapitalistane. Dei bruker sjølve å skrive det såleis: »Det som tener arbeidslivets behov.». Det er dessutan staten som vanlegvis avgjer kven som skal vere med i komiteane. Utgreiingane (som ofte kan

vere på fleire hundre sider) skal så stortingsrepresentantane gjere seg opp ei meining om. Ingen kan vente at dei skal kunne gjere alvorlege endringar i det »ekspertane» har kome fram til. Derfor

blir ekspertutgreiingane oftast vedtatt utan særlege endringar.

Vi ser her korleis monopolkapitalen får sine idear og framlegg til vedtak gjennom i Stortinget. Stortinget styrer altså *ikkje for folket*, men til fordel for det vesle mindretalet som eig produksjonsmidla (fabrikkane, handelsflåten, gruvene osv.).

STORTINGET OG KAMPEN MOT EEC

Trugsmålet om norsk EEC-medlemskap har sett i gang ei av dei største masserørslene vi kjenner frå historia vår i fredstid. — I folket har det heile tida vore fleirtal mot EEC. Dersom Stortinget er eit organ av og for folket, skulle det sjølsagt vere fleire motstandarar enn tilhengjarar på Stortinget. — Men kva ser vi? EEC-motstandarane i folket har heile tida vore nødt til å kjempe beinhardt for å pressa fram eit stort nok *mindretal* til røyste mot EEC: Eit *fleirtal i folket* KJEMPAR I FLEIRE ÅR for å få eit *mindretal* til å stø folket sitt syn! Men det som er endå verre: »Fleirtalet av stortingsrepresentantane har AKTIVT MOTARBEIDD FLEIRTALET av veljarane sine i EEC-saka! — Dette stortingsfleirtalet har forsvart statsadministrasjonen sitt felttog mot fleirtalet av det norske folket. Dei har fuska med forhandlingsresultatet (t. eks. mjølkesubsidiene) for å *lure* folk. Dei har løyvd svære pengesummar til seg sjøl (veljarane sine pengar) for å drive propaganda for EEC. Motstandarane fekk ein liten klatt for at det ikkje skulle sjå altfor ille ut. Dei har utsett datoen for folkeavstemninga for å få betre tid til å snu folkemeininga. — Lista kan gjerast mykje lenger, men vi har sett nok til å

forstå at Stortinget er eit organ som tener monopolkapitalen og ikkje folket. Kan vi kalle slikt folkestyre (demokrati)?

KLASSEKAMP

Vi kan kort sjå på kva vi har kome fram til:

Vi lever i eit klassesamfunn. Det arbeidande folket (arbeidarar, funksjonærar, småbrukarar, fiskarar osv.) har sams interesser og står på den eine sida.

Monopolkapitalen står på den andre sida. Desse klassene har motsette interesser. I dag hersker monopolkapitalen (eit ørlite mindretal) over det arbeidande folket (over 90 % av det norske folket). Storting og statsapparatet er i hendene på denne klassa. Dei har kontroll med politiet, det militære, fengsel osv. Dette valdsapparatet kan mindretalet bruke mot fleirtalet når monopolkapitalistane er truga av streikar, folkelege opprør osv. (Norgas, Menstadslaget.)

Vi har med andre ord *monopolkapitalens diktatur* i Norge — i motsetnad til folkestyre (demokrati).

KVA ER VERKELEG FOLKESTYRE?

I alle klassesamfunn er det diktatur. Under kapitalismen (i Norge i dag) har vi monopolkapitalens diktatur over det arbeidande folket. Skal vi få eit samfunn der folket har makta og styrer i folket si interesse, må det arbeidande folket styrte monopolkapitalens diktatur. Vi må gripe statsmakta ved ein valdeleg revolusjon. Vi veit frå historia at monopolkapitalen ikkje gir frå seg makta si frivillig. Dei vil bruke politiet og hæren mot oss. Derfor

må vi førebu oss på å bruke våpen.

Etter ein sosialistisk revolusjon vil kapitalistane og deira idear framleis vere til. Dei tidlegare utbytтарane vil og alliere seg med folk i utlandet for å gripe makta med vald og innføre kapitalismen att. Slike samfunnssystem som dei har i dei sosialistiske landa, Kina og Albania, kallar vi proletariats (d. e. arbeidarklassens) demokratiske diktatur. Der er det *demokrati for folket*. Folket er sjøl med på å bestemme og forme ut dei politiske linjene, og landa blir styrt etter behova og interessene folk flest har. Samstundes er det *diktatur over dei som på ny prøver å innføre kapitalismen*.

ALBANIA

I Albania er det proletariats diktatur. Vi kan sjå litt på korleis demokratiet fungerer der.

Dei har m. a. tre former for arbeidar-kontroll:

1. Arbeidarane kontrollerer ovafrå (gjennom staten).
2. Arbeidarane kontrollerer nedafrå (ved at arbeidarane vel kommisjonar som kan undersøke kva som helst).
3. Gjensidig kontroll arbeidarane imellom (t. eks. at to avdelingar gjensidig kontrollerer kvarandre).

Arbeidarane på ei bedrift kan når som helst utnemne ei gruppe som t. eks. kan

Gruvearbeidare i Kina skriver veggavis. Alle har rett til å henge opp veggavisar. Spørsmål som bedriftsledelsen får har den plikt til å svare på senest etter 2 dagar. Veggavisene er i Kina og Albania en viktig del av demokratiet.

gå inn på kontora til fabrikkene og sjekke papir og reknskap. Eller dei kan dra inn til hovudstaden Tirana og gå gjennom papira i departementa. (Korleis ville departementsfolk i Norge reagert på det?)

Innafor dette demokratiet blir det og diskutert kva for varer som må produserast for at folk skal kunne få dekkja behova sine. Det er ikkje nødvendig å lage 10 ulike vaskepulvermerke og så konkurrere om kva som vaskar kvitast. Det er atskillig betre å produsere eitt godt vaskemiddel. Med det kan ein og klare å lage det så billeg at alle har råd til å kjøpe det dei treng.

SOSIALISME – PROLETARIATETS DEMOKRATISKE DIKTATUR

Vi kan av dette slutte:

– Under sosialismen har folket herredømmet over produksjonsmidla (fabrikkar, gruver, skip osv.) og den økonomiske politikken.

– Den økonomiske politikken blir lagt opp etter det som lønner seg for heile samfunnet, ikkje berre kva som lønner seg for den einskilde bedrifta. (Det blir tatt omsyn til kvar folk ønskjer å bu, og ein plasserer arbeidsplassane der. Ein tar først og fremst omsyn til helsa og interessene til arbeidsfolk. Ikkje som nå er det monopolkapitalens profittkrav som bestemmer planlegginga).

– Det blir lagt stor vekt på å få fram ein folkeleg kultur. Det blir sett på som mykje viktigare at mange tar del i kulturlivet enn at det berre finst nokre få toppar.

– Arbeidarane har sjølve kontroll over

kvar einskild bedrift.

– Kva vareslag som blir laga er det folk sjøl som avgjer. Det er ikkje først og fremst dei produkta ein kan tena mest på.

– Folket har kontroll med politiet og hæren og bruker det i samsvar med sine interesser.

Kort sagt: Klassene har bytta plass. Monopolkapitalistane må finne seg i å bli undertrykt av det store fleirtalet som har makta. Først då kan ein snakke om demokrati, og då kan ein ta til å arbeide fram mot det klasselause samfunnet (kommunismen).

BLI MEDLEM I SUF(m-l)

I Norge er det i dag MLG og SUF(m-l) som arbeider for ein sosialistisk revolusjon og proletariatets diktatur i Norge. I

Fra Rød Arbeiderfront 1. mai 1972 i Oslo

løpet av 1973 vil MLG skapa det nye kommunistpartiet i Norge, og SUF(m-l) vil bli ein kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Vi oppfordrar all framstegsvennleg ungdom til å melde seg inn i SUF(m-l) for å arbeide mot den sosialistiske revolusjonen, og for å slåss for å ta vare på dei demokratiske rettane som det norske folket har tilkjempa seg.

Ordforklaringer

1. MLG står for marxist-leninistiske arbeids- og studiegrupper, og er den organisasjonen i Norge som i løpet av 1973 har satt seg som mål å danne det nye kommunistiske partiet.

2. Monopolkapitalistene er den gruppa av folk som kontrollerer monopolbedrifter. F. eks. de store norske bankene og flesteparten av de store bedriftene.

3. Monopol har en bedrift når den er så stor at den helt dominerer et marked. F. eks. en bilfabrikk produserer alle bilene i et land eller de fleste. Ved at de er så dominerende kan de bl. a. holde høyere priser enn hvis de hadde vært mange konkurrerende bedrifter.

4. Nominasjonsprosedyren, framgangsmåten partiene bruker for å finne fram til sine kandidater ved valgene.

LITTERATUR:

Staten og revolusjonen (Lenin)

Proletariatets demokratiske diktatur (Tron Øgrim)

Skrifter i utvalg (Mao Tsetung)

Stemmerett under kapitalismen (Bo Gustafsson)

Desse bøkene får du kjøpe i Oktoberbokhandlane.

INNHALDSFORTEGNELSE

Er det demokrati i Norge?	s. 3
Kan vi ikkje skrive det vi vil?	s. 3
Fridomen blir også sett heilt til side	s. 4
Er det streikefridom i Norge?	s. 4
Monopolkapitalistane har makta	s. 5
Er staten verkeleg eit reiskap for monopol- kapitalistane?	s. 6
Kva gjer monopolkapitalen for å halde på makta si?	s. 7
Korleis verkar Stortinget?	s. 8
Stortingsrepresentantane si rolle	s. 8
Stortinget og kampen mot EEC	s. 11
Klassekamp	s. 11
Kva er verkeleg folkestyre?	s. 11
Albania	s. 12
Sosialisme — proletariatets demokratiske dikta- tur	s. 14
Bli medlem i SUF(m-l)	s. 15

LES OGSÅ HEFTENE:

BEKJEMP IMPERIALISMEN !
TRENGER VI SOSIALISME ?
HVORFOR VÆPNET
REVOLUSJON ?
HVORFOR SUF (m l) ?

DE FÅS KJØPT I EN AV OKTOBERBOKHANDLENE:

MOSS: GRUESGT. 8

OSLO: TEATERGATA 13

TOFTESGATE 68

BERGEN: NYGÅRDSGATEN 45

TRONDHEIM: INNHERREDSVEIEN 23

ELLER DIREKTE FRA FORLAGET:

OKTOBER, BOKS 8379, HAMMERSBORG,

OSLO 1.

SAMMEN MED DETTE HEFTET UTGJØR DE BAK-
GRUNNSTOFFET TIL SUF(m-l)s NYE

GRUNNSIRKEL

TA KONTAKT MED »SUFere» DU KJENNER OG BLI
MED I EN STUDIEGRUPPE!